

Jeg vil ikke behøve for de ærede Medlemmer at nævne, at man i Husholdningen benytter Brændevin til at polere Raffelovne med, til at polere Speile og Binduer og andre Glasvarer med, til at polere Sølvstøi, Blikstøi og andre Husgeraadsgjenstande med o. s. v. Man bruger det ogsaa til personligt Brug paa anden Maade end til at drikke, saaledes til Badning — det er meget almindeligt at bade ømme Fødder i Brændevin — og paa andre Maader. (Afbrydelse af S. K. Larsen). Men der bliver sagt, at det gjøres de ogsaa i andre Lande. Ja, veed den ærede Forslagsstiller saa noie det? Jeg tror, det danske Folk er et særdeles renligt Folk, som maaste deri har et Fortrin. Men desforuden bruges Spiritus og Brændevin jo i meget stor Udstrækning i Industrien. Jeg vedskjænder mig, at jeg ikke har Kundskab til med nogen Nøiagtighed at eftervise dette, men enhver veed dog, at Smederne f. Ex. bruge overordentlig megen Spiritus, al Polering sker jo med Shellak, som skal opløses i Spiritus, og de allerfleste, navnlig de finere Møbler, poleres. Altsaa forbruges Spiritus til Fabrikation af polerede Møbler, der spiller en stor Rolle her i Landet. Endvidere bruge jo Malerne Spiritus til Opløsning af alle Lakfarver; Malerfarver bruges meget her i Landet, ogsaa og navnlig i Bygningsfaget. Endvidere er det bekjendt, at Gulmedene bruge meget Spiritus til Opløsning af Shellak; alle de Gjenstande, som de forarbejde, maa fastgøres ved Shellak; og det bruges sandsynligvis fremdeles i en meget stor Udstrækning i Industrien, som jeg ikke i Dieblisset er forberedt til at eftervise, da der dertil hører et noiere Kjendskab, end jeg er i Besiddelse af. Jeg siger altsaa, at det er ganske ubesøiet og urigtigt af et stort Spiritusforbrug her i Landet at ville udbringe den Slutning, at Drikkædigheden er stor her i Landet. Det kommer jo an paa, hvor meget Spiritus der bruges i Industriene, og hvor meget paa anden Maade. Men dette have de ærede Forslagsstillere slet ikke eftervist, og naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne tillægger mig den Bemærkning: „det gjøres de ogsaa i andre Lande“, er han Bevistet skyldig for, i hvilket Forhold vor Industri staar til andre Landes netop paa de Omraader, her er Tale om. Man kommer til en Feilslutning, naar man henkaster saadanne Paastande af Løs Bestaaffenhed. Jeg tror altsaa, at der kan være fuldstændig Feie til at afvise den Beskyldning, at der hviler en Stampet paa det danske Folk i den Retning, som de ærede Forslagsstillere have udtalt. Dette er paa ingen Maade Tilfældet. Jeg ser vel, at de ærede For-

slagsstillere have i Lovforslagets § 2 indført den Bestemmelse: „Fritaget for Afgift er Brændevin, som paa en efter Kontrolpersonaleis Skjøn betryggende Maade gjøres utjenlig til Omdestillation eller til Tilberedelse af Drik“; dette forekommer mig ogsaa at røbe et Standpunkt, som kunde have været noiere gennemtænkt og burde have været noiere gennemtænkt hos Forslagsstillerne. Jeg beklager, at vi, saa vidt jeg veed, ikke have nogen Remise som Medlem her i Thinget; men saa vidt jeg veed, saa er Destillation netop den Maade, hvorpaa man adskiller de forskjellige Stoffer og udbinder det ene af det andet. Hvis de ærede Forslagsstillere da have tænkt sig, at Spiritus kunde tilberedes saaledes, at det ikke kunde afdestilleres, saa skal jeg lade det staa hen, men jeg tror, det er en komplet Umulighed. Jeg vil ikke behøve at henlede Opmærksomheden paa, at naar de maaste have troet, at man ved at tilsette et eller andet ilde lugtende Stof eller deslige kunde forhindre, at Spiritus blev drukken, medens det derimod godt kunde anvendes til andet Brug, saa vilde hverken Malere, Smedere eller Andre kunne benytte Spiritus, der paa den Maade var forurenset.

Finanzministeren (Estrup): Det ærede Thing kan jo ikke tvivle om, at jeg ganske sympathiserer med de ærede Forslagsstillere, naar de have angivet som det første af deres Formaal at indskrænke Samfundsondet, Brændevinsdrikkningen, og have angivet som det andet af deres Formaal at støtte den frivillige Fattighjælp her i Landet. Hvad det Første angaar, saa foreligger der jo Udtalelser nok af mig herom fra tidligere Tid; foruden at jeg kan henvise til de Forsøg, jeg gjentagne Gange har gjort paa at saae Brændevinsafgiften forhøiet, og hvad det andet Formaal angaar, at støtte den frivillige Fattigforsørgelse, saa foreligger der jo for Tiden for Thinget et Forslag fra min Side om en væsentlig Støtte for Fattigkasjerne netop ved Andel i Brændevinsafgiften. Hvad det tredie Formaal angaar, som de ærede Forslagsstillere have angivet ved Indbringelsen af Forslaget, nemlig at skaffe Kommunerne en ny Indtægt, da skal jeg med Hensyn dertil, skøndt Spørgsmaalet om Kommunalbestyrelsen jo ikke direkte ligger under mig som Finanzminister, dog tillade mig at udtale, at for mig staar det som utvivlsomt, at de stigende Udgifter bliver mere og mere byrdefulde for Kommunerne, naar Skatterne vedblivende for Landkommunernes Vedkommende kun skulle ligge paa Hartkornet og paa Formue og Leilighed. Det er jo klart nok, at i